

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Tribunale ordinario di Roma (Italia) la 13 noiembrie
2024 – Questore di Roma/AR**

(Cauza C-781/24, Vensaro ⁽¹⁾)

(C/2025/889)

Limba de procedură: italiana

Instanța de trimitere

Tribunale ordinario di Roma

Părțile din procedura principală

Reclamant: Questore di Roma

Pârât: AR

Întrebările preliminare

- 1) Dreptul Uniunii, în special articolele 36-38 din Directiva 2013/32/UE ⁽²⁾, coroborate și cu considerentele (42), (46) și (48) ale acesteia și interpretate în lumina articolului 47 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene (și a articolelor 6 și 13 din CEDO), se opune ca legiuitorul național, competent să permită întocmirea unor liste de țări de origine sigure și să reglementeze criteriile și sursele care trebuie utilizate în acest scop, să desemneze și în mod direct, printr-un act legislativ de drept primar, un stat terț drept țară de origine sigură?
- 2) Indiferent de situație, dreptul Uniunii, în special articolele 36-38 din aceeași directivă coroborate și cu considerentele (42), (46) și (48) ale acesteia și interpretate în lumina articolului 47 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene (și a articolelor 6 și 13 din CEDO), se opune cel puțin ca legiuitorul să desemneze un stat terț drept țară de origine sigură fără să asigure accesul și posibilitatea de a verifica sursele utilizate pentru a justifica desemnarea în cauză, împiedicând în acest mod solicitantul de azil să le conteste și instanța să examineze originea, autoritatea, fiabilitatea, relevanța, actualitatea, caracterul complet și, oricum, conținutul lor în general și să efectueze propriile aprecieri cu privire la respectarea cerințelor materiale pentru o astfel de desemnare, prevăzute în anexa I la directiva menționată?
- 3) Dreptul Uniunii, în special articolele 36-38 din aceeași directivă coroborate și cu considerentele (42), (46) și (48) ale acesteia și interpretate în lumina articolului 47 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene (și a articolelor 6 și 13 din CEDO), trebuie interpretat în sensul că, în cadrul unei proceduri accelerate la frontieră [privind persoane care provin] dintr-o țară de origine desemnată drept sigură, inclusiv în etapa de confirmare a luării în custodie publică, dispusă în cursul acesteia, instanța poate utiliza, în orice caz, informații cu privire la țara de proveniență, recurgând în mod autonom la sursele care figurează la articolul 37 alineatul (3) din directiva menționată, pentru a verifica respectarea cerințelor materiale pentru o astfel de desemnare, prevăzute în anexa I la această directivă?

⁽¹⁾ Numele prezentei cauze este un nume fictiv. El nu corespunde numelui real al niciuneia dintre părțile din procedură.

⁽²⁾ Directiva 2013/32/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 iunie 2013 privind procedurile comune de acordare și retragere a protecției internaționale (reformare) (JO 2013, L 180, p. 60).

- 4) Dreptul Uniunii, în special articolele 36-38 din aceeași directivă, precum și anexa I la aceasta, coroborate și cu considerentele (42), (46) și (48) ale acesteia și interpretate în lumina articolului 47 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene (și a articolelor 6 și 13 din CEDO), împiedică definirea unei țări terțe drept „țară de origine sigură” atunci când în țara respectivă există categorii de persoane în privința cărora nu sunt respectate cerințele materiale pentru o astfel de desemnare, prevăzute în anexa I la directiva menționată?
-